

Landskab

Landskabet ligger der. Hver dag passerer vi gennem det. Det er sjældnere, vi bliver i dem undervejs, natur- og kulturlandskaberne, som er rammet ind for os – af kortet, af ruten, af malerkunst og myter om landskabeligt tilhørsforhold. Det kan være svært at komme til dem, men landskaberne ligger der. Også i digte, essays, romaner og fortællinger; som anledning til erindring og tankeflugt, som beskrivelser ved siden af vejen, som myte, kortlægning, flodløb, delta, sted og sten.

I Passage nr. 43 om landskabet i litteraturen åbner Louis Jensen med en landskabelig litteraturhistorie, Jørn Erslev Andersen skriver om bjerge og sten i tænkningen, Marianne Ping Huang om den europæiske geografis flygtighed og foranderlighed, Steen Klitgård Poulsen om flodens løb gennem ny tysk litteratur, Marianne Hald om arven af det engelske landskab hos E.M. Forster og Henriette Houth fortæller “Hinsides Hundested”.

Det danske landskab hviler i en guldaldermyte og gennemtrækkes af veje med selvbindere, traktorer og mejetærskere – i Passages midtersektion besvarer en række skønlitterære forfattere spørgsmålet om, hvad landskabet er. For eksempel og ikke mindst et dansk landskab, mellem Frederiksberg Have og Kovejen. Vi takker Pia Juul, Gorm Rasmussen, Peter Huus, Janina Katz, Helle Nyberg, Trine Andersen, Lise Serritslev Petersen, Jørgen Sonne, Claus Berg, Morten Søndergaard, F.P. Jac og Merete Pryds Helle for tekster fra mange steder.

